

KONINKRIJK BELGIË

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 34.567/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS 34.567/1

DE LA SECTION DE LEGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 13 december 2002 door de Minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de aanduiding, de uitoefening en de weging van de managementfuncties in de openbare instellingen van sociale zekerheid", heeft op 17 december 2002 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration, le 13 décembre 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "relatif à la désignation, à l'exercice et à la pondération des fonctions de management dans les institutions publiques de sécurité sociale", a donné le 17 décembre 2002 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

"het noodzakelijk is de Copernicushervormingen gelijktijdig door te voeren, zowel voor de federale overheidsdiensten als voor de openbare instellingen van sociale zekerheid, om aldus een ongelijke behandeling van beide categorieën te voorkomen, dat het gevaar bestaat dat de personeelsleden van de openbare instellingen van sociale zekerheid als gevolg van de in het Copernicusplan voorziene financiële stimulansen voor de personeelsleden van de federale overheidsdiensten hun betrekking bij eerstgenoemden zullen inruilen voor een betrekking bij laatstgenoemden, waardoor de goede werking van de openbare instellingen van sociale zekerheid - en bijgevolg ook de toepassing van de sociale zekerheid - in het gedrang kan komen en dat het responsabiliseringsbeleid dat de Regering, door middel van de techniek van de bestuursovereenkomsten, voert ten aanzien van de openbare instellingen van sociale zekerheid vereist dat hun managementfuncties onverwijld worden geregeld".

*

* *

1. De behoorlijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling is een vereiste voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

2. In casu dient te worden vastgesteld dat geen afdoende redenen worden aangegeven waarom de adviesaanvraag dermate spoedeisend is dat een beroep dient te worden gedaan op artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en waarom het bijgevolg niet zou volstaan artikel 84, eerste lid, 1°, van die wetten in te roepen.

Te dien aanzien dient op het volgende te worden gewezen.

2.1. Het motief dat de Copernicushervormingen gelijktijdig moeten worden doorgevoerd voor de federale overheidsdiensten en de openbare instellingen van sociale

.../...

zekerheid, ontbeert pertinentie nu die hervormingen, wat de regelgeving betreft, grotendeels reeds tot stand gebracht zijn voor de federale overheidsdiensten.

2.2. Ten tweede kunnen de openbare instellingen van sociale zekerheid niet zonder meer worden gelijkgesteld met de federale overheidsdiensten, zodat de onderscheiden personeelsstatuten niet noodzakelijkerwijze een gelijkaardige inhoud dienen te hebben ¹.

2.3. Voorts kan niet worden ingezien waarom de spoedbehandeling op grond van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten noodzakelijk zou zijn ter voorkoming van een personeelsverschuiving van de openbare instellingen van sociale zekerheid naar de federale overheidsdiensten, die de goede werking van die instellingen in het gedrang zou brengen.

Zelfs al wordt aangenomen dat die argumentatie enkel betrekking heeft op de titularissen van leidinggevende functies binnen de openbare instellingen van sociale zekerheid ², dan nog moet er worden op gewezen, enerzijds, dat een groot aantal procedures tot aanwijzing van houders van een managementfunctie in de federale overheidsdiensten reeds beëindigd of lopende zijn en, anderzijds, dat niet valt in te zien waarom een zeer beperkt uitstel van het opstarten van de in het ontwerp bedoelde procedures tot aanwijzing van de houders van managementfuncties, tot een massale leegloop van het leidinggevende personeel in de openbare instellingen van sociale zekerheid zou leiden.

¹In het tegenovergestelde geval zou de gelijkstelling overigens moeten worden uitgebreid naar alle openbare instellingen, wat zou nopen tot een onmiddellijke aanpassing van alle betrokken personeelsstatuten.

²Mocht die argumentatie ook betrekking hebben op andere personeelsleden, dan ontbeert ze in die mate elke pertinentie aangezien het ontworpen besluit in het geheel geen betrekking heeft op de rechtssituatie van die personeelsleden.

2.4. Tot slot wordt in het geheel niet aangetoond waarom het responsabiliseringsbeleid door middel van bestuursovereenkomsten in het gedrang zou komen, mocht niet zonder enig uitstel worden voorzien in een regeling van de managementfuncties in de openbare instellingen van sociale zekerheid.

3. Conclusie uit wat voorafgaat moet dan ook zijn dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is.

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par la circonstance que

"het noodzakelijk is de Copernicushervormingen gelijktijdig door te voeren, zowel voor de federale overheidsdiensten als voor de openbare instellingen van sociale zekerheid, om aldus een ongelijke behandeling van beide categorieën te voorkomen, dat het gevaar bestaat dat de personeelsleden van de openbare instellingen van sociale zekerheid als gevolg van de in het Copernicusplan voorziene financiële stimulansen voor de personeelsleden van de federale overheidsdiensten hun betrekking bij eerstgenoemden zullen inruilen voor een betrekking bij laatstgenoemden, waardoor de goede werking van de openbare instellingen van sociale zekerheid - en bijgevolg ook de toepassing van de sociale zekerheid - in het gedrang kan komen en dat het responsabiliseringsbeleid dat de Regering, door middel van de techniek van de bestuursovereenkomsten, voert ten aanzien van de openbare instellingen van sociale zekerheid vereist dat hun managementfuncties onverwijld worden geregeld".

*

* *

1. La motivation correcte de la demande d'urgence constitue une condition de recevabilité de la demande d'avis.

2. En l'occurrence, force est de constater l'absence de motifs adéquats pour lesquels la demande d'avis est à ce point urgente qu'il faille avoir recours à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, et qu'il ne suffirait pas, par conséquent, d'invoquer l'article 84, alinéa 1er, 1°, des lois précitées.

A cet égard, il convient de souligner les éléments suivants.

2.1. L'argument selon lequel il convient d'opérer les réformes du plan Copernic simultanément pour les services publics fédéraux et pour les institutions publiques de sécurité sociale est dénué de pertinence puisque, sur le plan réglementaire, ces réformes ont déjà été réalisées dans une large mesure en ce qui concerne les services publics fédéraux.

.../...

2.2. Les institutions publiques de sécurité sociale ne peuvent par ailleurs s'assimiler sans réserve aux services publics fédéraux, de sorte qu'il n'est pas indispensable que les divers statuts du personnel soient similaires quant à leur contenu ¹.

2.3. On aperçoit mal, de surcroît, à quel titre il faudrait avoir recours à la procédure d'urgence visée à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées pour éviter qu'il se produise un glissement du personnel des institutions publiques de sécurité sociale vers les services publics fédéraux, mettant en péril le bon fonctionnement des institutions précitées.

A supposer qu'une telle argumentation concerne uniquement les titulaires de fonctions de direction au sein des institutions publiques de sécurité sociale ², il y aurait néanmoins lieu de souligner, d'une part, que de nombreuses procédures de désignation de titulaires d'une fonction de management dans les services publics fédéraux sont déjà clôturées ou en cours et, d'autre part, que l'on n'aperçoit guère en quoi le fait de différer très légèrement le lancement des procédures visées dans le projet relatives à la désignation des titulaires d'une fonction de management, entraînerait un exode du personnel dirigeant dans les institutions publiques de sécurité sociale.

2.4. Enfin, il n'est nullement démontré en quoi la politique de responsabilisation au moyen des contrats d'administration serait compromise si les fonctions de management dans les institutions publiques de sécurité sociale n'étaient pas réglementées sans délai.

3. Force est dès lors de conclure de ce qui précède que la demande d'avis est irrecevable.

1

Dans le cas contraire, il faudrait au demeurant étendre cette assimilation à toutes les institutions publiques, ce qui requerrait d'adapter immédiatement tous les statuts du personnel concernés.

2

Dans la mesure où cette argumentation concernerait également d'autres membres du personnel, elle serait dénuée de toute pertinence, l'arrêté en projet n'ayant aucunement trait au statut juridique de ces membres du personnel.

AW

- 7 -

34.567/1

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren
Messieurs

M. VAN DAMME,

kamervoorzitter,
président de chambre,

J. BAERT,
J. SMETS,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

Mevrouw
Madame

A. BECKERS,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. SMETS.

Het verslag werd uitgebracht door M. B. WEEKERS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SMETS

Le rapport a été présenté par M. B. WEEKERS, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. J. DRIJKONINGEN, premier référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS

M. VAN DAMME